

BÉCS ERNŐ

AMIKOR A FÉRFIAK HADBA MENTEK . . .

Az asszonyok őszülő hajjukkal kendőzték el arcukat
és könnyel dagasztották a kenyeret.
Hűvös barlang lett a világ, nem játszottak a gyerekek.

A lányok kacagtak, de homlokuk fénye kialudt.
Reszketve várták az estét, és testük szomorú volt,
mint a széljárta, árva kiskapuk.

KAPOR

Forgasd édes nyelveddel
a májusi fűszálat.

Gledícsiák irigy karma
karcolja a vállad.

Ha kaporból kötsz csokrot,
azt se bánom!

— Csak bújj át a sövényen,
a rácsos holdvilágon.

Várjuk így a hajnalt,
amikor a szélben
vetkőznek az árnyak;

aztán vonjuk ablakodra,
harmatos szoknyádat.

LIDÉRC

Gyümölcsöt fal a sündisznó — éjjel
s puha mohát.

Rámvicsorítanak mézsfehéren
a disznókoponyák.

Kertek alatt a bagoly
huhogva szárnyal,
ördög szeretkezik ájtatos lánnyal.

Kívánlak, de hűtlen lettél régen.
Ülök szakállasan, kész Luca-széken.